

προκαλοῦσαν τὸ θάνατό της. Καί στίς τελευταίαις της ἀκόμα στιγ-
μῆς, κανέναν ταπεινὸς πόθος ἐκδιήκωσεν δὲν τὴν εἶχε καταλάβει.
Συνασπασθάντων μονάχα τί θὰ ἐπακολούθησεν ἂν ὁ πατέρας της καὶ
ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὁ θεὸς της, μῦθωναν διὰ εἰς δηλητηρια-
στέ. Ὁρισμένως θὰ ἐκρηγνύονταν πόλεμοι, καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ
ξέρῃ ποῦ θὰ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν πολέμων!

Ἄ! Μεγαλειότητα, ἀπάντησε βραχνά ὁ κόμης, εἶνε τόσο πολὺν
αὐτὸ πού μοῦ ζητάει... Εἶνε τόσο πολὺν νὰ μείνουν ἀτιμώρητοι ἐκεῖ-
νοὺ ποῦ...

— Πρέπει! τὸν διέκρινε ἡ βασίλισσα, ἔξω ὅλα ὅσα ἐκάνετε, γιὰ
νὰ ἀποτρέψετε τὸ πλῆγμα τῶν ἐχθρῶν μου... Μὰ ἡ προδοσία στά-
θηκε πῶς ἰσχυρὴ ἀπὸ τίς προσπαθειῆς σας, ἀπὸ τὸ ζῆλο σας... Ναι,
ἔξω... ἀπερόσθεσε ἡ βασίλισσα, σάν συναρπασμένη, ἔξω... τὸ τί αἰ-
σθάνοσθε γιὰ μένα... τὴ θλίψη πού καταβροχθίζει τὴν εὐγένεια σας
καρδιά... Ἄ! ἔχω διαβάσει πολὺν καλὰ μέσα στὴν ψυχὴ σας... Γι'
αὐτὸ σὰς λέγω, ἂν... μ' ἀγαπάτε... ἂν ὑπακούσετε στίς τελευταίαις
δεληθείαις μου...

— Θεέ μου! ἐφώναξε τότε, μὴ μποροῦντας νὰ κρατηθῆ περὶ ὁ
κόμης, τὰ ξέρετε λοιπόν! ἔ-
κρινε ὅτι ἀπὸ τὴ μέρα πού σὰς
ἐθαύασα γιὰ πρώτη φορὰ, εἰ-
σαστε σέξ ἡ καρία τῆς ζωῆς
μου! ἔρετε διὰ εἰσαστε γιὰ μέ-
να τὸ πάν!...

— Ναι! ἀπάντησε ἡ βασίλι-
σα. Κι' ἐπρόσθεσε, δίνοντάς του
τὸ χεῖρ της: Ἐλάτε νὰ ὀρμι-
σθῆτε ἐπάνω σ' αὐτὸ ἔδαφὸν
τῶν χεῖρ, διὰ θὰ ζάνετε ἂν μπορεῖ-
τε γιὰ νὰ διατηρηθῆ ἡ εἰρήνη
μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰ-
σπανίας... διὰ θὰ διαλύσετε τίς
ὑποψίες πού θὰ σχηματίσουν ὁ
πατέρας μου καὶ ὁ βασιλεὺς θεὸς
μου... ὅτι θὰ τοὺς πῆτε πὼς πε-
θαίνω ἀπὸ θάνατο φυσικό... ὅτι
μὲ εἶδατε νὰ χαμογέλω στίς τε-
λευταίαις στιγμῆς μου...

Ἔνας τρομακτικὸς σπασμὸς
τοῦ χερσιῦ τῆς βασίλισσας, πού
κρατοῦσε ὁ κόμης, τοῦ ἔδειξε
νὰ καταλάβῃ ὅτι ἡ Μαρία Λουί-
ζα ἔζητοῦσε. Καὶ τότε, ἔπεσε
λιπόθυμος...

Τὴν ἐπομένη, ὅταν ἕνας αἰ-
λικὸς ἰπενθῆμιος στὸν κόμητα
ὅτι, σύμφωνα μὲ τὴν ἐθιμοτυ-
πία, ὁ πρεσβυτεὺς τῆς Γαλλίας
ἔπρεπε νὰ πῆν στὴν κηδεῖα τῆς
βασίλισσας καὶ νὰ ραντίσῃ μὲ
ἄγιασμα τὸ φρέστρο της, ὁ ντὲ
Ρεβενάκ τοῦ ἔκανε νεῖμα πὼς
ἦταν ἔτοιμος. Ὁ ἰπενθῆμιος
τὸν βοήθησε τότε νὰ ντυθῆ τὴν
ἐπισημὴ στολή του, χωρὶς ὁ κό-
μης νὰ βγάλῃ λέξι ἀπὸ τὸ στό-
μα του. Μὲ τὴν ἴδια σιωπῇ, μὲ
τὴν ἴδια ἀπάθεια πῆγε στὸ βα-
σιλικὸ ἀνάκτορο.

Μὰ ὅταν ἔφτασε στὸ ἀνακτο-
ρικὸ παρεκκλήσι, καὶ ὅταν ἔληξε
τὸ ἱερὸ δοχεῖο τοῦ ἄγιασμοῦ ἀπὸ
τὰ χεῖρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου, γιὰ
νὰ ραντίσῃ τὴ νεκρὴ Μαρία
Λουίζα, ὁ κόμης ντὲ Ρεβενάκ
σῆκωσε ἐπάνω στὸν ἱερομένο
ἕνα πολὺν παρόξενον βέμμα.

Πλησίασε ἔπειτα στὸ φρέ-
στρο. Μὰ τὴν ἴδια στιγμῇ, τὸ
πρόσωπό του συνασπασθηκε. Κι'
ἕνα γέλιο, ἕνα τρομακτικὸ, φρικτὸ γέλιο, ἔξφυγε ἀκατάητο ἀπὸ τὸ
στόμα του καὶ ἀντίχρησε ἀνατριχιαστὸ στὸ παρεκκλήσι, πού ἦταν
κατάμεσο ἀπὸ μεγαστάναις καὶ αἰλικούς.

Ὁ κόμης ντὲ Ρεβενάκ ἦταν περὶ τρελλός!...

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΙΣΠΑΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Ὅποιος θέλει νὰ σκοτώσῃ τὸ σῶμά του, τὸν λέει λυσσοσμένο.
- Ἡ ῥούφα ἢ ἡ κρίνα. Τὰ δύο μαζί δὲν γίνονται.
- Θέλεις νὰ μάθῃς πόσο ἀξίζει ἕνα τάληρο; Ζήτησέ το δανεϊκό.
- Καμιά πελοπορεία δὲν εἶνε τόσο κουραστικὴ, ὅσο ἐκεῖνη πού
ὀδηγεῖ στὴν κρημάλια.
- Ὅποιος σκοπνύεται καὶ δὲν πέφτει, κερδίζει κάμποσα βήματα.
- Ὅταν ἔρχεται ἡ δόξα, φεύγει τὸ νημονικό.
- Ὅποιος ἔχει κεφάλι γυάλινο, ἂς
μὴ χτυπᾷ στίς πέτρες.
- Ὅταν κἀσται στή θέσι σου, κανέ-
νας δὲν σὲ σκάνει.
- Ὁ πλοῦσιος πού παρακαλεῖ τὸ Θεό,
ἔχει κακὸ στὸ νοῦ του.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ, ΚΟΥΣΚΟΥΣΟΥΡΙΕΣ, ΑΣΤΕΙΑ

(Ἀπὸ τὰ σατυρικά φύλλα ἔξω τοῦ κόσμου)

— Ὅταν εἴμαστε ἀρραβωνιασμένοι μ' ἀγαπούσες, ἐνῶ τώρα πού
παντρευτήκαμε...
— Πιθανόν, ἀγάτη μου, ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι... ἡ παντρε-
μένες γυναίκες δὲν μὴ ἀρέσονται καὶ τόσο πολὺ!...

Ὁ γ ι α τ ρ ὁ ς :— Εἶνε κάτου ἕνας χρόνος, πού ἔχω νὰ σὲ δῶ.
Ὁ π ε λ ἄ τ η ς :— Ὡ, γιατίε μοῦ! Μὲ συγχωρεῖτε πού ἀρ-
γησα τόσο πολὺν ν'... ἀροστίσω!

Ἡ μ ο χ θ η ρ ῆ φ ι λ ἑ ν ἄ δ α :— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ κα-
τέλλο μου; Δὲν εἶνε οἷοιο...
— Θαμμάσιο. Ὅταν... ἦτανε τῆς μόδας καὶ ἐγὼ ἀκριβῶς, ἕνα τέ-
τοιο φοροῦσα!

Μεταξὺ φοιτητῶν :
— Δὲν ἐκτιμῶ καθόλου τὸν
καθηγητὴ τῶν Λατινικῶν.
— Ναι, τὸ εἶδα προχθές πού
σ' ἐξέταξε καὶ δὲν τοῦ ἀπαν-
τοῦσε καθόλου!

Τρόπος ἀνήσεως.
— Δάνεισε μου τρία τάλη-
ρα.
— Ἄμα γυρισὼ ἀπὸ τὴ Θεο-
σαλονικί.
— Ἄ! Πηγαίνεις στὴ Θεο-
σαλονικί;
— Ὅχι.

Ἀστυνομικὴ παράδοσις.
— Σωφρὲ, δὲν ἔχεις ἀναμ-
μένα τὰ φανάρια τοῦ αυτοκι-
νήτου σου. Νὰ περάσῃς αἰθρὸ
ἀπὸ τὸ τμήμα. Ποία εἶνε ἡ
διεύθυνσίς σου;
Σ ω φ ρ ῆ ο : Πόστ—Ρεστάν.
κ. πόλιςμου!

Μεταξὺ συζύγων :
— Τί σκέπτεσαι νὰ κάνῃς,
Ἄριστειδι, γιὰ τοὺς ἀγνυροὺς
γάμους σου;
— Ἐγὼ λέω νὰ περιμεῖνοῦ-
με ἀκόμα πέντε χρόνια.
— Γιατί;
— Γιὰ νὰ ἐφορτάσωμεν τὴν
τραγοναταστριδοῦ τοῦ... πολέ-
μου!

Ζήτημα ἡλικίας.
— Αὐτόν, φίλτατε κυριε, τί
ἡλικία μοῦ δίνετε;
— Κυρία μου, ἔχετε τὸ πρό-
σωπο νεανίδους εἰκοσι ἐτῶν,
ντύνεστε σάν κόρη δεκαοχτῶ
ἐτῶν καὶ ἔχετε τὴ μέση κορι-
τσιοῦ δώδεκα χρόνων...
— Δηλαδή;
— Δηλαδή... ἐν ὄλω χρόνια
λενῆντα!...

Μέχρι θανάτου!
— Σὰς ἀγατῶ μέχρι θανά-
του, δεσποινίς, θὰ θέλατε νὰ γίνετε γυναίκα μου;

— Ἀλλὰ σὰς εἶπα ὅχι προχθές.
— Ἄ!... σέξ εἶσθε!

Τὸ ἀδύνατον.
— Ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ ζήσης περὶ μὲ τὴ γυναίκα σου,
γιατί δὲν τὴ χωρίζεις;
— Ἀδύνατον, φίλε μου!... Δὲν εἴμαστε παντρεμένοι!

Τρατολογίες. Μεταξὺ τριῶν ζωγράφων.
Ὁ πρῶτος: Ἐμιμήθηκα στὸ μάρμαρο ἔ πάνω τὸν φελλό. Κι' ἡ
μίμησις εἶνε τόσο τελεία, ὥστε ὅταν βῶσὸ τὸ μάρμαρο στὸ νερὸ δὲν
βουλιάζει!...

Ὁ δεύτερος: Ἐγὼ ζωγράφισα στὸ πανὶ ἕνα τοπειο τοῦ Βορείου
Πόλου. Τὸ θερμομέτρο μου πού βρισκότανε κοντὰ στὴν εἰκόνα, κα-
τέβηκε ἀμέσως 20 ὑπὸ τὸ 0!...

Ὁ τρίτος ζωγράφος: Ἐγὼ ἔκανα τὸ
πορτραῖτο ἐνός καρδινάλιου. Καὶ ἔχει τό-
ση ὁμοιότητα, ὥστε εἶμαι ἀπορροισμένος
νὰ τὸν... ξυρῶω κάθε πρωί!...

Μὲς στὰ χορταρικά τ'
(ἄπαλα)
ἔλα, γαλανή, νὰ ἐπιλω-
(θοῦμε)
Εἶνε καὶ λουλούδι... κα-
(τά...
Μὲς στίς εὐωδίες θὰ κοι-
(μησοῦμε)
σάν δυὸ πεταλούδες πλάι-
(πλάι)
Κι' ἀπὸ πάνω μὲ ψηλά
(κλασία)
ἀπ' τὴν ἀντήλια θὰ μᾶς
(φουλά)
ἡ θεοπάτρη βελανιδιά...
Στὰ κλαριά, ἀκού, ὁ τρι-
(εῖλας λαλεῖ)
κι' ἡ βρουσοῦλα τρέχει ἐκεῖ
(σιμά σου)
Εἶνε ἡ ζεστή ἡ ἀγάπη του
(πολλή...
Πέταξε καὶ σὺ τὸ φερέσ
(σοῦ)
κι' ἔλα μὲς στὰ ὀλόφωρα
(νερά)
σάν τρελλὰ προγονία νὰ
(λοστούμε)
κι' ὀστερα μὲς σ' αἰθή
(μιά χαρά)
σ' ὄνειρα γλυκὰ νὰ βυθί-
(στοῦμε)
II. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

